देवादिजन्मनोऽपियत्रकुत्रचित्वद्भक्तिमज्जन्मैवश्रेष्ठमित्यौत्सुक्येनसप्तभिः श्लोकैरभिनंदति अहोतिधन्याइत्यादिभिः व्रजगोरमण्यःव्रजस्थागा
वोरमण्योगोप्यश्चतेत्वयावत्सतरात्मजात्मनावत्सानामात्मजानांचरूपेणयस्यतवतृप्तयेसर्वेऽपियज्ञाअद्यापिनशक्ताः तेनत्वयाप्रतिक्षणंतृप्यताया
सांस्तन्यममृतरूपंपीतमिति ॥ ३१ ॥३२॥ किंच एतेषांभाग्यस्यतावन्महिमाआस्ताम् कस्तंवक्तुंशक्नोति शर्वादयःशर्वोऽहंकाराधिष्ठाताआदि
र्येषांचंद्रादीनामेकादशानांतेतथावयंच वयमित्यात्मानमेवबहुमन्यमानआह एवंबुध्यहंकारमनश्चक्षुराद्यधिष्ठातारस्त्रयोदशदेवाएवतावत्बतअ
होभूरिभागाःयस्मादेतेषांऋषीकाणींद्रियाण्येवचषकाणिपानपात्राणितैस्तेचतुर्दशस्यचित्ताधिष्ठातुः अंघ्रीएवउदजेवारिजेतयोर्मधुमकरंदः तदे

अहोतिधन्याव्रजगोरमण्यःस्तन्यामृतंपीतमतीवतेमुदा ॥ यासांविभोवत्सतरात्मजात्मनायत्तृप्तयेऽद्यापिन
चालमध्वराः ॥ ३१ ॥ अहोभाग्यमहोभाग्यंनंदगोपव्रजौकसाम् ॥ यन्मित्रंपरमानंदंपूर्णंब्रह्मसनातनम्
॥ ३२ ॥ एषांतुभाग्यमहिमाऽच्युततावदास्तामेकादशैवहिवयंबतभूरिभागाः ॥ एतद्धृषीकचषकैरसकृत्पिबा
मःशर्वादयोंऽघ्र्युदजमध्वमृतासवंते ॥ ३३ ॥ तद्भूरिभाग्यमिहजन्मकिमप्यटव्यांयद्गोकुलेऽपिकतमांघ्रि
रजोभिषेकम् ॥ यज्जीवितंतुनिखिलंभगवान्मुकुंदस्त्वद्यापियत्पदरजःश्रुतिमृग्यमेव ॥ ३४ ॥

वामृतंस्वादुआसवंमादकंपिबामः एतदुक्तंभवतियदाप्रत्येकमिंद्रियाभिमानिनोवयंकीर्त्तिसौंदर्यसौगंध्याद्येकदेशसेविनोऽपिकृतार्थाःतदासर्वेंद्रि
यैःसर्वसेविनामेतेषांकिंवर्ण्यतेभाग्यमिति ॥३३॥ अतोमयाप्रार्थितंतदस्तुमेनाथसभूरिभागइतियत्तदेतदेवेत्याह तद्भूरिभाग्यमिति किंतत् इह
मनुष्यलोकेयत्किमपिजन्मतत्रापिअटव्यांयत् तत्रापिगोकुलेयत् अहोसत्यलोकंविहायात्रजन्मनिजातेकोलाभःअतआह अपिकतमांघ्रिरजो
ऽभिषेकमिति गोकुलवासिनांमध्येअपिकतमस्ययस्यकस्याप्यंघ्रिरजसाऽभिषेकोयस्मिन्तत् ननुकुतोगोकुलवासिनएवधन्यास्तत्राह यदिति
येषांजीवितंनिखिलंभगवान्मुकुंदः मुकुंदपरमेवजीवनमित्यर्थः दुर्लभतामाह अद्यापीति श्रुतिमृग्यंवेदैरपिमृग्यतएवनतुदृश्यतइत्यर्थः ॥३४॥